

HİKAYELER:

- **HZ. Yusuf'a Atılan İftira**

HZ. Yusuf çocukluğundan itibaren en yakınları tarafından zulüm görmüş, iftiraya maruz kalmış peygamberlerimizden biridir. Çocukluk yıllarından itibaren, çok temiz ve güzel ahlaklı bir insan olmasına rağmen kendi öz kardeşleri kıskançlıkları nedeniyle onu öldürmeye yeltenmişlerdir.

Allah'tan korkan, daima Allah'ın rızasını gözeten bu tertemiz insan, hırsızlık ve zina gibi her toplumda ayıplanarak kınanan suçlarla itham edilmiş, suçsuzluğu açıkça ortada olmasına rağmen kendisine atılan iftira nedeniyle yıllarca hapiste tutulmuştur. İlerleyen satırlarda, inkarcıların HZ. Yusuf'a attıkları iftiraların asılsızlığının nasıl ortaya çıktığı, Kuran'da bildirilen ayetler doğrultusunda anlatılmaktadır.

Vezirin Karısının İftirası

HZ. Yusuf, daha küçük yaşta iken Allah'ın kendisine ilim verdiği peygamberlerden biridir. Kendisini kıskanan kardeşleri tarafından çocuk yaşta bir kuyuya bırakılmış, kuyuda HZ. Yusuf'u bulan bir kabile, onu az bir değere Mısırlı bir azize satmıştır. Yetişkin çağına eriştiğinde, yanında kaldığı vezirin karısı HZ. Yusuf'tan ayette geçen ifade ile "murad almak" istemiştir.

Ancak imanı ve Allah korkusu nedeniyle, HZ. Yusuf vezirin karısının bu isteğini reddetmiştir. Ancak vezirin karısı, kendisinden kaçmak isteyen HZ. Yusuf'a arkadan yetişerek gömleğinden tutup çekmiş ve bu esnada HZ. Yusuf'un gömleği arkadan yırtılmıştır. Tam bu sırada kadının kocası olan vezirle karşılaşmışlar, kadın kendi suçunu gizlemek için HZ. Yusuf'a iftira atmış; onu kendisinden "murad almak" istemekle suçlamıştır. Allah, vezirin karısının HZ. Yusuf'a yönelttiği bu suçlamayı Kuran'da şöyle bildirmektedir:

"Erginlik çağına erişince, kendisine hüküm ve ilim verdik. İşte Biz, iyilik yapanları böyle ödüllendiririz. Evinde kalmakta olduğu kadın, ondan murad almak istedi ve kapıları sınımsız kapatarak: "İsteklerim senin içindir, gelsene" dedi. (Yusuf) Dedi ki: "Allah'a sığınırım. Çünkü O benim efendimdir, yerimi güzel tutmuştur. Gerçek şu ki, zalimler kurtuluşa ermez." Andolsun kadın onu arzulamıştı, -eğer Rabbinin (zinayı yasaklayan) kesin kanıt (burhan)ını görmeseydi- o da (Yusuf da) onu arzulamıştı. Böylelikle Biz ondan kötülüğü ve fuhşu geri çevirmek için (ona delil gönderdik). Çünkü o, muhlis kullarımızdandı. Kapıya doğru ikisi de koşular. Kadın onun gömleğini arkadan çekip yırttı. (Tam) Kapının yanında kadının efendisiyle karşılaştılar. Kadın dedi ki: "Ailene kötülük isteyenin, zindana atılmaktan veya acı bir azaptan başka cezası ne olabilir?"

(Yusuf Suresi, 22-25)

Kadının bu suçlamasına karşı HZ. Yusuf kendisini "...Onun kendisi benden murad almak istedi..." (Yusuf Suresi, 26) diyerek savunmuş, bunun üzerine kadının yakınlarından bir kişi aralarında şahitlik etmiştir.

"... Eğer onun gömleği ön taraftan yırtılmışsa bu durumda kadın doğruyu söylemiştir, kendisi ise yalan söyleyenlerdendir. Yok eğer onun gömleği arkadan çekilip yırtılmışsa, bu durumda kadın yalan söylemiştir ve kendisi doğruyu söyleyenlerdendir."

(Yusuf Suresi, 27)

Ayette bildirildiği gibi gömleğinin arkadan yırtılmış olması HZ. Yusuf'un doğru söylediğinin bir delilidir. Ancak, iffetine dair apaçık deliller bulunmasına rağmen HZ. Yusuf zindana atılmıştır.

Burada HZ. Yusuf, Allah'tan korkmayan, mevki ve makam sahibi bazı insanların

tuzakları ile karşı karşıya kalmıştır. Üstelik zindana atılabilmesi için de işlemediği bir suç üzerine yüklenmiştir. İtham edildiği bu suç ise toplum tarafından en çok ayıplanacak, dedikodusu en çok yapılacak, yüz kızartıcı bir suç olan "zina"dır. Böylesine çirkin bir iftiraya uğramasının nedeni ise "zina" yapmayı reddetmesi ve iffetli, üstün ahlaklı bir Müslüman olmasıdır. Hz. Yusuf'a uygulananlar, inkarcıların, samimi Müslümanları kendi yollarına döndürmek veya onları baskı ile hak olan dinden vazgeçirtmek için uyguladıkları "geleneksel" yöntemlerdendir. Bu olayla ilgili dikkat çekici bir diğer konu ise şöyledir: Kadın Hz. Yusuf'u zinaya zorlamakta, yani onu kendi inançsız ve ahlaksız dünyasına katılmaya çağırılmaktadır.

Ama

istediği gibi davranmadığı ve Müslüman ahlakı gösterdiği için, Hz. Yusuf'u zina iftirası ile zindana attırmaktadır. Hz. Yusuf'un örneğinde görüldüğü gibi, inkarcılar çoğu zaman kendi işledikleri ve hayatlarının birer parçası olan suç ve ahlaksızlıklarla iman edenlere iftira eder ve bunun sonucunda onların cezalandırılmalarını sağlamaya çalışırlar. (Harun Yahya, Hazreti Yusuf)

Hz. Yusuf, kendisine bir düzen kurulduğunu bilmektedir, ancak Allah'ın hoşnutluğunu herşeyin üzerinde tutan her Müslüman gibi, o da, zindanı inkarcıların çağırdıkları ahlaksızlığa tercih etmiş ve uzun bir süre zindanda kalmıştır. Allah, Hz. Yusuf'un duasını Kuran'da bizlere şu sözlerle bildirmektedir:

"(Yusuf) Dedi ki: "Rabbim, zindan, bunların beni kendisine çağırdıkları şeyden bana daha sevimlidir. Kurdukları düzeni benden uzaklaştırmazsan, onlara (korkarım) eğilim gösterir, (böylece) cahillerden olurum." Böylece Rabbi, duasını kabul etti ve onların hileli düzenlerini kendisinden uzaklaştırdı. Çünkü O, işitendir, bilendir."

(Yusuf Suresi, 33-34)

Bir insanın hiçbir maddi dayanağı olmadan, içinde bulunduğu toplumun önde gelen kişilerini karşısına alarak, sadece Allah'ı razı etmek için hapse girmeyi kabul etmesi, onun ne derece yüksek bir imana sahip olduğunun göstergelerindedir.

Bu olaydaki şartları gerçekçi bir bakış açısı ile bir kez daha gözden geçirmekte fayda vardır. Hz. Yusuf iftiraya uğramıştır. İşlemediği bir suçtan ötürü onu mahkum etmişlerdir. Uzun bir süre hapiste kalacaktır. Çevresindeki insanlardan sürekli düşmanca ve adaletsiz tavırlar görmektedir. İçerisinde bulunduğu şartlara bakıldığında, onu temize çıkaracak herhangi bir kişi veya durum söz konusu değildir. Suçsuzluğu açıkça ortada olmasına rağmen Hz. Yusuf'u hapse atmakta kararlı olmaları, o dönemde hem büyük bir adaletsizliğin hüküm sürdüğünün, hem de iffetini korumaya çalışan bir insanın cahiliye toplumu içerisinde nasıl karşılık görebildiğinin bir göstergesidir. Dikkat edilirse deliller ortaya konmuş olmasına rağmen toplum içindeki bu zulme izin verilmekte, çok iyi bildikleri halde insanların hiçbiri haklıdan yana olmamaktadır. Yapılan zulme rıza göstermekte, kendi menfaatlerini ön planda tutmakta ve suçsuz olmasına rağmen bir insanın zindana atılmasına razı olabilmektedirler. Allah, Kuran'da bu durumu şöyle bildirmektedir:

"Sonra onlarda (Yusuf'un iffetine ilişkin) delilleri görmelerinin ardından, mutlaka onu belli bir vakte kadar zindana atmak (görüşü) ağır bastı." (Yusuf Suresi, 35)

Sonuçta Hz. Yusuf zindanda yıllarca kalmıştır (Yusuf Suresi, 42). Her ne kadar olayların dıştan görünüşü, açığa çıkarılması güç gibi görünse de, herşeyin özünü bilen müminler için durum böyle değildir. Müminler nasıl bir zorluk ve sıkıntı ile karşı karşıya gelirlerse gelsinler, daima Allah'a tevekkül eder, hiçbir zaman ümitsizliğe kapılmazlar. Her koşulda Allah'tan razı olur ve her olayda Allah'ın yarattığı bir güzellik ve hayır olduğuna kesin bir bilgiyle iman ederler. Gerçekten de Hz. Yusuf'un bir iftira sonucunda zindana atılması cahiliye bakış açısıyla bir olumsuzluk gibi görünse de, sonuç onun için hem dünyada hem de ahirette büyük bir hayra

dönüşmüştür.

Hız. Yusuf'un zindanda bulunduğu sırada, dönemin hükümdarı gördüğü bir rüyanın yorumlanmasını istemiştir. Hükümdarın hizmetinde çalışan ve yıllar önce Hz. Yusuf'la aynı zindanda kalan bir adam, rüyanın yorumunu yapması için Hz. Yusuf'a başvurur. Hz. Yusuf'un zindanda tutulduğunun yıllar sonra hatırlanması, Allah'ın belirlediği kader doğrultusunda, bu şekilde gerçekleşir. Hz. Yusuf'un rüyaya getirdiği hikmet dolu yorum üzerine hükümdar onu huzuruna çağırır. Ancak Hz. Yusuf öncelikle kendisine atılan iftiranın araştırılmasını ve kendisinin kesin olarak temize çıkarılmasını ister:

"Hükümdar dedi ki: "Onu bana getirin." Ona elçi geldiğinde (Yusuf:) "Efendine (Rabbine) dön de ona sor: "Ellerini kesen o kadınların durumu neydi? Doğrusu benim Rabbim, onların hileli düzenlerini gerçekten bilendir."

(Yusuf Suresi, 50)

Hükümdar olayın şahidi olan kadınları huzurunda toplamış ve kadınlar -vezirin karısı da dahil olmak üzere- Hz. Yusuf'un suçsuz olduğunu itiraf etmişler ve böylelikle Hz. Yusuf'un suçsuzluğu ortaya çıkmıştır:

"(Hükümdar topladığı o kadınlara:) "Yusuf'un nefsinden murad almak istediğinizde sizin durumunuz neydi?" dedi. Onlar: "Allah için, haşa" dediler. "Biz ondan hiçbir kötülük görmedik." Aziz (Vezir)in de karısı dedi ki: "İşte şu anda gerçek orta yere çıktı; onun nefsinden ben murad almak istemişim. O ise gerçekten doğruyu söyleyenlerdendir."

(Yusuf Suresi, 51)

Hız. Yusuf bu itiraf karşısında şunları söylemiştir:

..."Bu, (itiraf Vezirin) yokluğunda gerçekten kendisine ihanet etmediğimi ve gerçekten Allah'ın ihanet edenlerin hileli-düzenlerini başarıya ulaştırmadığımı kendisinin de bilip öğrenmesi içindi."

(Yusuf Suresi, 52)

Hız. Yusuf'un, iftiraya uğramasına rağmen güzel bir sabır ve teslimiyet göstermesi ve yıllarca zindanda kalmayı tercih etmesi, bütün müminlere örnek olacak bir davranıştır. Allah, Hz. Yusuf'a gösterdiği üstün ahlak, tevekkül ve teslimiyetin ardından, zindandan çıktıktan sonra Mısır'da güç ve iktidar vermiştir. Bu elbette Allah'ın güzel ahlakı nedeniyle Hz. Yusuf'a dünyada vermiş olduğu bir karşılıktır. Allah, bu gerçeği ayetinde şu şekilde belirtmektedir:

"İşte böylece Biz yeryüzünde Yusuf'a güç ve imkan (iktidar) verdik. Öyle ki, orada (Mısır'da) dilediği yerde konakladı. Biz kime dilersek rahmetimizi nasib ederiz ve iyilik

yapanların ecrini kayba uğratmayız. Ahiretin karşılığı ise, iman edenler ve takvada bulunanlar için daha hayırlıdır."

(Yusuf Suresi, 56-57)

Hız. Yusuf'un hayatında da gördüğümüz gibi, müminlere atılan iftira, aleyhlerine kurulan tuzak ne kadar güçlü olursa olsun, Allah'ın salih kulları ergeç temize çıkarlar. Nitekim Allah, Müslümanlara karşı düzenlenen bu tür hileli düzenlerin başarıya ulaşamayacağını Kuran'ın pek çok ayetiyle haber vermiş ve Hz. Yusuf'un hayatı ile ilgili bu kıssayı da tüm insanlara örnek ve ibret vesilesi olarak bildirmiştir.